

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Jonathas, Dux & Pontifex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

& si appropiavit tempus nostrum, moriamur in virtute propter fratres nostros, & non inferamus crimen glorie nostrae. His dictis movit in hostem; equites divisi erant in duas partes, fundibularii & sagittari præibant exercitum, & commissum est prælium à mane usque ad vesperam. Demum contritum est dextrum cornu Bacchidis, & persecutus est eos Judas usque ad montem Azoti; quod cum vidissent hostes, qui in sinistro cornu erant, persecuti sunt ipsi Judam & eos, qui cum ipso erant, à tergo, & ingravatam est prælium; & ceciderunt utrinque vulnerati multi; ac demum fortissime pugnans ipse etiam Judas cecidit, & cæteri fugerunt. Ionathas verò & Simon tulerunt Judam fratrem suum & sepelierunt eum in sepulchro Patrum suorum in civitate Modin. & fleverunt eum omnis populus plangitum magno & lugebant dies multos; illud identidem repetentes: quomodo cecidit potens, qui salvum faciebat populum Israël? verè potens magnusque Princeps, si vel ista solum, quæ sacrae literæ annotârunt, gessisset; nam cætera verba bellorum, & virtutum, quas fecit, & magnitudinis Ejus non sunt descriptas; multa enim erant valde. 1 Mach. c. 9. v. 22.

Post obitum Judæ undique emerferunt iniqui apostatæ, qui antea metu illius latuerunt. Cùmque tunc etiam esset fames magna valde, omnis Regio Judææ & loca munita sese Bacchidi dediderunt, nihil ut jam tutum fratribus & amicis Judæ remaneret; cogereturque Ionathas, cùm priùs à reliquiis Bonorum rogatus Principatum conjunctumque illi Pontificatum suscipisset, sese cum suis trans Jordanem recipere.

Jonathas Frater Judæ cogitur cum paucis se trans Jordana- nem recipere. l. 1. c. 9. à v. 23.

Jonathas, Dux & Pontifex.

Bacchides auditò Ionathan surrexisse loco Judæ fratris sui, & confidere ad ripam Jordanis, illuc cum exercitu venit die Sabbathi ad opprimendos Judæos. Ionathas cernens se circumventum nec esse fugæ locum; breviter suos hortatus, ut clamarent in Cælum, in hostem ruit, cæcisque jam mille viris in ipsam Bacchidem sibi occurrentem ferrum strinxit. At cùm iste ictum effugisset, & agmina hostilia undique irruerent, cum sociis insiliit in Jordanem & transnatârunt in ulteriorem ripam. Bacchides verò reversus Ierosolymam, nec ausus Ionathan amplius

Ab An. 3847. Jonathas configit cum Bacchide, & transiit cum suis Jordanem. l. 1. c. 9. à v. 43.

Sacra Veterum Temp. Histor.

K k bello

bello laceffere, folùm loca Iudææ ad refiftendum idonea communivit additis cum comœatu præfidiariis, qui ſubinde excuſionibus vexarent Iudæos. Alcimus interea ſua opinione Summus Sacerdos Pſeudo-Pontificem Ieroſolymæ in Templo agebat. At cùm hoc tempore res novas moliretur ac cœpiſſet deſtruere murum in atrio domûs ſanctæ, percuffus eſt divinitus, nec ultra potuit loqui verbum, & mortuus eſt cum tormento. Cuius morte territus Bacchides recurrit Antiochiam ad Regem, fortaliſis nempe, ut eum de alio Pontifice conſtituendo conſuleret. Quo abſente toto biennio pax & quies à bello in Iudæa fuit; Ionatha cum ſociis trans Iordanem agentibus.

At pacem rurfus turbârunt impii deſertores ac Machabæorum æmuli, qui eos omnino deletos eſſe cupiebant. Hortantur igitur Bacchidem ut rediret in Iudæam, nunc Ionathan ejusque locios in ſilencio *habitare confidenter*, ac facilè comprehendì poſſe eos *omnes una nocte*. Ille ſe venturum per occultas epiftolas reſpondit; curarent ipſi interim, ne elaberetur. At re deſecta Ionathas apprehendit potiùs *malitia Authores & Principes*, quorum erant quinquaginta, & *occidit eos*. Seceſſitque cum ſociis in deſertum Ierichuntinum, ac ſe recepit in oppidum Bethbeſſem, quod communivit armis, viris & comœatu. Interim adeſt Bacchides cum exercitu multo, intelligeasque inſidias fuiſſe irritas vi agendum ratus oppidum obſedit dies multos adhibitis etiam machinis. At ubi Ionathas relicto ad deſenſionem oppidi Simone egreſſus collecta per viciniam militum manu in caſtra irruit, ſimulque Simon eruptione facta incenſisque machinis hoſtem repellit, *contritus eſt ab eis*. qua clade Bacchides valde afflictus iras omnes vertit in hujus expeditionis Authores, & *multos ex eis occidit*. Oblatam deinde à Ionatha pacem libenter accepit, redditisque captivis juravit Ionathæ, ſe nihil ei mali ampliùs facturum omnibus diebus vitæ ſuæ, rediitque Antiochiam ad Regem. Ionathas verò degens in oppido Machmas, quod erat in confinio Tribuum Benjamin & Ephraim cœpit Rempublicam adminiſtrare, & in Religionis patriæ deſertores ſeverè animadvertere, eosque exterminare.

Res Judæorum reſlorefcunt.

Quatuor annis ceſſaverat *gladius ex Iſraël*; cùm reſ Iudæorum inexpectatò etiam ſine armis cœpère reſlorefcere. Antiochus quartus præter filium Antiochum, qui poſt ipſum regnavit,

vit, reliquerat alterum adhuc filium Alexandrum. iste post obitum Patris eademque fratris haecenus Romae moratus consilio atque operam amicorum potestatem à Senatu obtinuerat Regnum Syriae dejecto Demetrio occupandi. conducto igitur milite veniens in Syriam Ptolemaidem facile occupavit prodicione militum, qui eam tenebant praesidio. Demetrius, ut aemulum citò opprimeret, copiosum congregavit exercitum, ac in belli societatem Jonathan invitavit, datam ad eundem epistolam, quam potestatem dedit colligendi exercitum armisque instruendi, veritusque, ne Judaei memores injuriarum turbatis nunc rebus Alexandri partes adjuvarent, eis obfides reddi jussit, quos haecenus detinuerat in arce Sionis. Jonathan favore Demetrii utendum ratus Machmis concessit Jerosolymam, & cepit aedificare & innovare civitatem pridem ab Antiocho & Apollonio vastatam: murum quoque contra praesidiarios arcis à Juda erectum, sed deinde ab Antiocho quinto destructum, reparavit, ac lapidibus quadratis communiavit. Qui in aliis praesidiis ante annos aliquot à Bacchide collocati fuerant, tum alienigenae, tum apostatae audito Jonathae Jerosolymam adventu omnes fugerunt, exceptis iis, qui Betsuram tenebant.

Non minus sollicitè amicitiam Jonathae Alexander quoque quaesivit missam ei purpuram & coronam auream unam cum literis plenis humanitate; quibus eum fratrem, & amicum vocavit, summumque Sacerdotem constituit, qui quidem jam antea erat. Demetrius haec audiens contristatus est valde, promissisque longè majoribus Judaeos studuit ab Alexandro avertere, sibi que demereri. Verum Jonathan & populus recordati malitiam magnam, quam Demetrius fecerat in Israël, adhæserunt partibus Alexandri, commissoque praesidio Demetrius victus caesusque coronam Syriae Alexandro reliquit, sed à filiis suis Demetrio & Antiocho, quos providus Pater ante pugnam procul in tutum locum cum magno auri pondere amandarat, post aliquot annos repetendam.

Alexander ut partem sibi Regnum affinitate firmaret, Ptolemaei Regis Aegypti, filiam Cleopatram in uxorem petiit Syriae ac Seleucidarum exitio fatalem postea foeminam. Nuptiae celebratae sunt Ptolemaide praesente Rege Aegypti in magna gloria conviviorum scilicet, ludorum, certaminum, spectaculorum

K k 2

1. Mach. c. 10.

Jonathan
contra Demetrium
adhæret Alexandro.

1. 1. c. 10. à
v. 15.

Alexander
Syriae Rex,
Ab An. 3852.

Jonathan magnis honoribus ab Alexandro afficitur.

L. 1. c. 10.
3 v. 60.

& conventu virorum Principum, in quibus Jonathas ab Alexandro invitatus ac perhonorificè habitus est & reversus est Jonathas in Jerusalem cum pace & letitia, ac uti præteritò anno cepit publicè stolam sanctam seu Pontificium cultum in die solenni Scenopegiæ induere; ita rebus nunc quietis summi Sacerdotis solenniore quovis festo explevit officium.

In Ægypto
Templum Je-
rosolymæ
contra Sama-
ritanos legi-
timum esse à
Rege decer-
nitur.
Jof. 1. 13.
ant. c. 6.

Alexandriæ in Ægypto jam diu inter Judæos & Samaritanos Ægyptios controversia agitabatur, ex qua hoc tempore ferè seditio exorta est. Judæi contendebant, juxta Mosis præscripta Jerosolymitanum Templum esse legitimum, Samaritæ verb Garizitanum, cujus Religio sub Alexandro Magno fuerat induc-ta. denique provocatum est ad Regem ejusque consilium ea lege, ut cujus partis Causidici succumberent, morte multarentur. Itaque Rex multis amicis in consilium adhibitis confedit causam auditurus. Sabbæus cum Theodosio S maritarum causam defendebat: pro Judæis Andronicus stabat, qui prior dicere orsus probavit primùm ex Lege Mosis sacrificia & celebritates præcipuas ter in anno fieri oportere in loco, quem elegisset Dominus, deinde locum illum Jerosolymis fuisse electum; ibique jussu Domini Templum à Salomone constructum, ingentibus postea prodigiis sanctificatum, ac à Regibus ipsis honoratum. postremò Sacerdotium per continuas Pontificum successiones ad hæc usque tempora propagatum. horum verò nullum vel Garizitano vel Heliopolitano convenire, quæ nuper admodum per seditionem extructa esse constaret. Partibus auditis Ptolemæus decrevit, Jerosolymitanum esse ex sententia Mosis conditum, Sabbæum verò & Theodosium affici jussit supplicio.

Jonathas de-
ficientem ab
Alexandro
Apollonium
vincit.
Mach. 1. 1. c.
10. à v. 69.

Quintum annum regnabat Alexander in Syria, cum Demetrius natus major occisi Demetrii filius ex insula Creta, ubi hæctenus latitabat, cum auxiliis Cretensium trajecit in Ciliciam, Regnum suum hæreditarium recuperaturus & Patris cædem ulturus. Antiochenes primi se novo Regi dederunt; paterni quoque milites passim signa ad Demetrium favore adolescentis accensi transtulerunt. Ionathas verò in fide Alexandri persistit. Ægrè id ferens Apollonius Cælesyriæ Præfectus, qui & ipse ad Demetrium defecerat, atque cum exercitu apud urbem Iamniam stabat, eum cum magna jactantia è suis, ut aiebat, montibus in apertum campum provocat; quibus commotus Ionathas ele-
git

git decem millia virorum assumptoque secum Simone Fratre ad urbem Ioppen exercitum admovit. Præsidium Apollonii paratum quidem erat urbem defendere; at cives obsidione territi apertis portis deditioem fecerunt. Amissa Ioppe Apollonius versus Azotum progressus expectavit insequentem Jonathan equitatu, in quo multum confidebat, per insidias ita disposito, ut Iudæi à fronte & à tergo cædi possent. at elusis insidiis pedites Apollonii contriti fugatique sunt; equites verò sparsi per campum fugerunt usque in urbem Azotum, quos persecutus Ionathas & urbem & templum Dagon, in quod plerique confugerant, succendit; perieruntque tum gladio, tum incendio ad octo virorum millia. Inde Ascalonem movit. cujus autem cives venienti obviam exierunt magna gloria atque honore eum excipientes; sicque Ionathas victor in Ierusalem cum exercitu præda & spoliis onusto reversus est. Alexander verò Rex his auditis mirè lætus perrexit honorare Ionatham, & *misit ei fibulam auream*, insigne scilicet ornamentum militare non nisi cognatis Regum concedi solitum. præterea donavit ipsi urbem Accaron, & omnes fines ejus in possessionem.

Inter hæc Rex Ægypti Ptolemæus Syriam cum validissimis copiis ingreditur specie quidem ferendi Genero suo Alexandro contra Demetrium auxilii, reverâ autem ut Syriam adderet Regno suo. venienti, ita Alexander jubente, urbium portæ omnes patuere, at is, cum in aliquam civitatem introiret, imponebat ei præsidium militare. Azotum prætereunti occurrit Ionathas magnifico cum apparatu, Regemque aliquousque comitatus honoris causâ, reversus est Ierololymam expectaturus in tuto, quem res exitum esset habitura. at brevi patuere Ptolemæi consilia. cum enim Seleuciam maritimam urbem venisset, vocato ad se Demetrio Cleopatram filiam, Alexandro tanquam Regno vitæque suæ insidiantem ereptam, uxorem dedit, volens eo uti tanquam vasallo potius, quam ut ipse Demetrius regnaret in Regno Patris sui. nam cum postea Antiochiam intrasset, ambitiosus Rex *imposuit duo diademata capiti suo Ægypti & Asiæ*. Alexander, qui tum erat in Cilicia ad compescendos rebelles, accepto nuntio de inauditâ Soceri perfidiâ cum suis copiis contra inexpectatum hostem movit. at primo congressu fulus fugatusque in Arabiam se recepit, ut ibi protegeretur à gentis illius Principe. verum

Jonathas Ierololyma in tuto spectat. Regum Syriæ & Ægypti pugnas. 1. Mach. c. 11.

Demetrius II.
Ab An. 3857.
Ptolemæus
VII.

Jonathas à
Demetrio
honoribus &
donis auge-
tur.
l. l. c. 11.
à v. 20.

Jonathas De-
metrium in-
gratum expe-
ritur.
l. l. c. 11.
à vi. 38.

rùm miser in inamanem proditorem incidit. nam Arabs *abstulit caput Alexandri & misit Ptolemæo.* qui autem ipse etiam in die tertia mortuus est ex vulneribus, quæ in pugna acceperat, atque ita Regnum Syriæ universum cessit Demetrio hoc nomine secundo. Ptolemæo verò sexto successit Ptolemæus septimus.

Horum in Syria tumultuum occasione Regumque Asiæ & Ægypti mutatione usus Jonathas arcem Sionis tot jam annis à Syriaco præsidio detentam obsedit. Qua re à perfidis Judæis compertâ Demetrius venit Ptolemaidem, scripsitque Jonathæ, ne obsideret arcem, sed ad se venire festinaret collaturus secum super hoc & pluribus aliis negotiis. Itaque profectus ad Regem honorificentissimè exceptus & amplissimis dignitatibus auctus est. obtinuit quoque, ut tota Judæa & annexæ Præfecturæ, item Samaria & ejus confines civitates immunes essent ab omni externo præsidio, ab omni tributo, ab omni onere. Remisit præterea Rex Judæis areas salinarum sive stagna salis, in quæ transfusa maris aqua calore Solis in sal concreveret. quod ad arcem Sionis attineret, promisit, se tutos ab injuriis præsidiariorum Judæos redditurum.

Rebûs sic cum Ionatha compositis Demetrius, cum nullum ampliùs haberet Regni æmulum retento solùm peregrino milite, quem ex Creta aliisque Insulis adduxerat, totum reliquum exercitum ex legionibus Syriacis & Asianis constantem dimittit; quare veterani milites offensi passim murmurabant: Antiochenfes verò seditiosus furor ita concitavit, ut in forum civitatis centum & viginti millia convenirent, velléntque interficere Regem; quod & factum esset, nisi à Ionatha submissa tria virorum fortium millia in tempore auxilio venissent. hi enim concilis maximâ strage centum hominum millibus, succensaque civitate liberarunt Regem; & gloria spoliisque insignes regressi sunt in Ierusalem. In illo rerum articulo Rex Ionathæ ejusque genti maxima promissa fecerat, si auxilia mitteret. at nunc sopitâ seditione nihil præstitit ingratus; imo imprudens *abalienavit à se Jonatha & vexabat eum valde.* Interim Tryphon inter primos antea Alexandri Duces unus filium Antiochum adducit ex Arabia, ubi post occisum Patrem hætenus servabatur. vix Syriam ingressus est, dimissi nuper à Demetrio milites omnes turmatim ad ejus signa convolarunt, facileque cum sua paucitate victus Demetrius fugit in Ciliciam.

Antiochus verò puer adolescens imposuit sibi diadema, & Tryphon Pupilli Tutor cœpit Regnum administrare. Inter primas Regni curas fuit ad Jonatham literas dare, eique non solum Sacerdotium Principatumque confirmare, sed & eum & Simonem insignibus muneribus atque honoribus decorare. Quare Jonathas pro Antiocho victoriam profecutus trans Jordanem adjutus Syriacis Legionibus omnia Damascum usque eripuit Demetrio & adolescenti Regi Antiocho subjecit. At interim quidam Duces Demetrio adhuc adhærentes invaserunt cum exercitu multo urbem Cades, in Galilæa sitam; quo audito Simonem iatra Judæam reliquit, ipse verò occurrit illis ad lacum Genezareth. ubi instructa acie dum Judæi ab insidiis à tergo positus non satis cavent, circumventi aguntur in fugam paucis apud signa militaria remanentibus, ita ut Jonathas super suorum timiditate scinderet vestimenta sua. at ubi posuit terram in capite suo & oravit, cum paucis illis instauravit prælium, hostesque convertit in fugam; interfectisque tribus eorum millibus reversus est in Jerusalem. Simon verò interea Bersuram post multorum dierum obsidionem deditione accepit, eique præsidium Judæorum imposuit.

Jonathas nunc opportunum tempus esse cernens renovandi cum Romanis fœdus jam à Juda fratre suo initum, misit duos Legatos Numenium & Jasonem Romam, monitos, ut in reditu etiam Lacedæmonios salutarent, eosque cognationis ac pristini fœderis admonerent. Hi ubi Romam venerunt, Curiam intrantes dixerunt: *Jonathas summus Sacerdos, & gens Judæorum miserunt nos, ut renovaremus amicitiam & societatem secundum pristinum.* cumque omnia impetrassent, quæ volebant, redièrunt cum literis commendatitiis ad Præfectos locorum, per quæ transcurri erant, ut sic deducerentur in terram Iuda cum pace. In Peloponnesum, dum redirent, appulsi, Spartanis obtulerunt literas Jonathæ, quibus renovabat memoriam fœderis jam pridem tempore Oniæ Pontificis initi; simul eos certos faciebat, se suosque pro ipsis preces & sacrificia offerre DEO. Demum addidit commemorationem malorum & cladum, quibus Judæi diu multumque fuissent exerciti, nunc autem cœlesti auxilio liberati inciperent respirare.

Jonathas contra Demetrium adhaeret Antiocho Tryphonis Ducis pupillo.

l. i. c. ii.

à v. 54.

Jonathas renovat fœdus cum Romanis.

1. Mack. 12.

Interea

Jonathas
persequitur
Demetria-
nos, & Præsi-
diarios arcis
Sion fame ad
deditionem
compellere
tentat.
l. 1. c. 12.
à v. 24.

Interea autem Duces Demetrii longè majore, quàm an-
tea, numero redeunt; quo comperto Jonathas celeriter occurrit
eis, priusquàm Judæam ingrederentur. cùmque per exploratores
didicisset, consilium hostium esse castra sua noctu invadere, jus-
sit suos tota nocte in armis stare; quod illi animadvertentes ni-
hil tentare ausi sunt, sed exeatatis crebris per castra sua ignibus,
ut crederentur adesse vigiles & expediti, clam fugam capesse-
runt. Insecutus est quidem eos Jonathas manè, quò primum
fraudem agnovit: at frustra. nam illi jam transierant flumen. ne
tamen expeditio omnino infructuosa esset, vicinos Arabes Za-
badæos, raptò vivere assuetos percussit, & acceptis spoliis venit
Damascum, & perambulabat omnem Regionem illam inquirens
& persequens Demetrianos. Simon verò certior factus, Jop-
pensès favore partibus Demetrii, numerosius interea urbi præsi-
dium imposuit. Reversus Jerosolymam Jonathas adhibito Se-
niorum populi consilio statuit reparare muros Jerusalem præfer-
tim ex parte respiciente torrentem Cedron, ubi omnino cor-
ruerant, cùmque videret arcem Sionis, à Gentilibus semper ad-
huc infessam, difficulter vi expugnari posse, cœpit altissimo mu-
ro eam secludere à civitate, ut Præsidarii, neque *emere* quid-
quam à civibus neque *vendere* possent; itaque demum tamen do-
miti succumberent, sicut & factum est.

Judæi Jerō-
solymitani
scribunt ad
Judæos Ægy-
ptios.
2. Mach. c. 1.

Hoc quoque tempore Judæi miserunt epistolam ad Judæos,
qui habitabant in Ægypto, quâ significabant, quanta post defe-
ctionem Jasonis passi essent usque ad tempus, quo Iudas Ma-
chabæus rursus emundavit & dedicavit Templum in mense Cas-
leu; ad quam proin anniversariam celebritatem frequentandam
hæc epistola Ægyptios Judæos invitabant.

Jonathas à
Tryphone
dolo com-
prehenditur.
l. 1. c. 12.
à v. 39.

Tryphon interea Tutoris dignitate non contentus ambie-
bat sublatò Antiochò pupillò diadema assumere ac ipse regnare,
unicum timebat Ionathan, ne pro Antiochò contra se arma su-
meret. quærebat ergo *comprehendere eum & occidere*, venitque
cum copiis in Bethsan aliàs Scythopolin Syriæ oppidum non
procul Tiberiade. Jonathas nil mali veritus illuc Tryphoni ob-
viam venit; sed quòd secum duceret quadraginta millia præ-
stantissimorum militum, non *ausus est extendere in illum manus*;
sed dissimulatâ perfidiâ excepit Ionathan cum honore, simul
amicè ad speciem, ei exprobrans, quòd ad se, veluti hostem,
cum

cum exercitu venisset; adesse se potius ut ipsum mitteret in possessionem Ptolemaidis aliarumque trium urbium, quas ipsi Antiochus primam ad ipsum datam epistolam promississet, *c. 11. v. 57.*; veniret igitur cum paucioribus secum in Ptolemaidem. Credidit Jonathas versipelli, & dimisso in terram Juda exercitu duomillia misit in Galilæam retentis circa se solum mille viris, cum quibus Tryphonem secutus Ptolemaidem profectus est, ut primum urbem cum suis intravit Jonathas clausis portis ipse comprehensus, milites autem ipsius ad unum omnes concisi sunt, tam tristi nuntio Hierosolymam perlato, *omnes planxerunt Jonatham, & eos qui cum ipso fuerant valde: & luxis Israel luctu magno.*

Tryphon autem consternatione Judæorum utendum ratus congregavit exercitum copiosum, ut veniret in terram Juda & intererit eam. Interim autem & Simon magno consensu populi loco Fratris in Ducem electus cepit boni Principis munere fungi, militem colligere, murorum instaurationem absolvere, & Joppen periclitantem novo firmare presidio. cumque accepisset, Tryphonem movisse Ptolemaide, ut veniret in terram Juda, ipse quoque castra sua metatus est juxta campum latissimum prope urbem Addus, quam antea ipse muniverat *c. 12 v. 38.* Tryphon, qui secum habebat Jonathan in vinculis, videns Simonem ad prælium esse paratum, congregari non ausus, dolum rursus excogitat, quo & impetum Simonis elusit, & capti Jonathæ filios ambos obtinuit & insuper grandem pecuniæ summam Judæis extorsit, mittit ergo Legatos, fingitque, Jonathan non hostili animo à se captum, sed solum ob centum talenta argenti, quæ regiis rationibus deberet, detineri: mox liberum dimissum iri, ubi acceperit argentum simulque duos ejus filios obsides, ne dimissus vincula sua alias ulciscatur. bene agnovit fraudem Simon: ne tamen populo ansam daret queritandi, quasi ex avaritia neglectisset Fratri succurrere, ut ipse rerum potiretur; & quia amor in Fratrem omnia, ut servaretur, tentare suadebat, neque certus omnino erat, Tryphonem consilia tam perfida & crudelia capturum, misit petitam pecuniam & pueros, nec tamen dimisit Jonatham, sed quærebat motis sæpius castris irrumpere in terram Juda, ut contereret eam. at non poterat, Simone ubique ejus vestigia premente, & castris castra opponente. Demum desperato

Sacra Veterum Temp. Histor.

Ll

rato

Et cum duobus filiis occiditur.

c. 13.

rato ingressu occidit Jonathan & filios ejus, & conversus abiit in terram suam. ubi tyrannus non diu post Antiocho quoque adolescente, dum cum eo iter facit, per fraudem interfecto Regnum invasit. Simon verò ossa Jonathæ & filiorum ejus condidit in civitate Modin extructo ibi magnifico sepulchro, & planxerunt cum omnis Israël planctu magno.

Simon Dux & Pontifex Judæorum.

Ab An. 3860.
Simon adhæret Demetrio, qui propterea Judæis plenam concedit libertatem.

. l. c. 13.
à v. 33.

Simon ut Judæam contra Tryphonis tyrannidem communiret, non solum præsidia omnibus ad defensionem necessariis instruxit; sed etiam ad profugum Demetrium Regem Legatos misit eum muneribus suam ei amicitiam offerens, simulque petens remissionem ab oneribus & tributis, quibus Tryphon Judæam de novo per vim & tyrannidem gravarat. Demetrius legationem hanc valde gratam habuit, scripsitque perhonorificè ad Simonem, se non solum remissionem onerum, quam postularer, Judæis indulgere, sed & illa omnia de novo firma ratæque esse velle, quæ jam olim constituerat, c. 11, v. 34. atque ita hoc anno centesimo septuagesimo Regni Græcorum, denique *ablaturum est jugum gentium ab Israël*; factique sunt deinceps Judæi Regum Syriæ non subditi sed amici, & planè sui juris tantà universi populi læticia, ut ab hoc temporis veluti epocha annos numerarent, scriberentque in privatis instrumentis & scripturis publicis: *Anno primo sub Simone Summo Sacerdote, magno Duce & Principe Judæorum.*

Simon è Gaza cives gentiles ejicit & Judæos immittit. l. 1. c. 13.
à v. 43.

Inter hos motus à Tryphone excitatos Gazæi ante tres ferè annos à Jonatha subacti jugum rursus excusserant. Eos ut ad officium Simon reduceret, urbi exercitum machinasque admovit, brevique seditiosos cives adegit, ut cum uxoribus & filiis supra murum scissis tunicis suis clamarent *voce magna postulantes à Simone dextras sibi dari.* & flexus Simon eos non quidem delevit, ejecit tamen è civitate; & postquam eam ab omnibus Idolorum sordibus emundavit, veri DEI cultores cives introduxit, in eaque sibi ipsi domum construxit, in quam se subinde conferret.

Arcem Sionis recuperat.

Quod verò longè magis optatum, tandem etiam arx Sion sese dedit, postquam præsidarii à tribus ferè annis *esurièrunt valde*